

200704277/1.

Datum uitspraak: 16 juli 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/10971 en 07/13520 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 23 mei 2007 in het geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

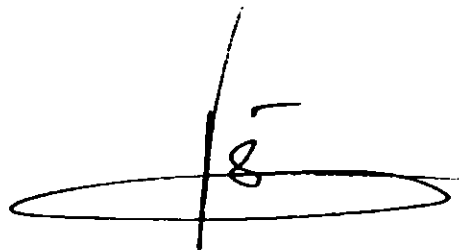
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007

248

Verzonden: 16 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/10971
AWB 07/13520

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 23 mei 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Burger van Nigeria,
verzoeker,
gemachtigde mr. G. Jairam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. R.P.G. van Bel.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 8 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft verzoeker beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder nummer AWB 07/13520.

Tevens heeft verzoeker de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er toe strekt dat uitzetting van verzoeker achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep.

De zaak is behandeld op de zitting van 23 mei 2007, waar verzoeker is verschenen bij gemachtigde. Verweerder is eveneens verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij

AWB 07/10971
AWB 07/13520

2

de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. De voorzieningenrechter stelt vast dat het beroep op grond van het bepaalde in artikel 82, vierde lid, van de Vw 2000 geen schorsende werking heeft, zodat verzoeker op grond van het bestreden besluit uit Nederland kan worden verwijderd. Verzoeker heeft daarom belang bij de beoordeling van het onderhavige verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening.

3. Ingevolge artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek wordt gedaan indien beroep is ingesteld bij de rechtbank en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting als bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek niet meer kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak doen.

4. De voorzieningenrechter is van oordeel dat zich hier een situatie voordoet als bedoeld in artikel 8:86 van de Awb en zal derhalve onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarbij wordt opgemerkt dat partijen in de uitnodiging voor de zitting op de bevoegdheid van de voorzieningenrechter zijn gewezen om tevens uitspraak te doen in de aan het verzoek om voorlopige voorziening ten grondslag liggende hoofdzaak.

5. Aan de orde is de vraag of het besluit van 8 maart 2007 in rechte stand kan houden.

6. Ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft verzoeker - kort samengevat - het volgende aangevoerd. Verzoeker is in de eerste week van december 2004 door de politie gearresteerd, omdat hij aan een demonstratie voor de onafhankelijkheid van had deelgenomen. Ook vele andere demonstranten zijn gearresteerd. De gearresteerde demonstranten, onder wie verzoeker, werden door de politie in busjes gestopt. Verzoeker heeft uit de bus waarin hij zat kunnen ontsnappen en is daarna ondergedoken. Twee dagen later vernam verzoeker van een vriend dat de politie een poster van verzoeker had en dat verzoeker door de politie gezocht werd. Omdat verzoeker niet gedood wilde worden is hij gevlucht. In dezelfde maand is verzoeker uit Nigeria vertrokken.

7. Verzoeker heeft in beroep aangevoerd dat het ontbreken van documenten ten aanzien van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute of asielclaim niet aan hem is toe te rekenen. Verzoeker heeft tijdens het eerste gehoor verklaard, nimmer een authentiek op zijn naam gesteld paspoort in zijn bezit te hebben gehad en ook nimmer één aangevraagd te hebben. De persoon die verzoeker hielp om naar Nederland te komen, gaf aan verzoeker te kennen dat het niet nodig was. Met betrekking tot reisdocumenten heeft verzoeker aangevoerd dat hij alle grenscontroles illegaal heeft gepasseerd en geen enkel document heeft gebruikt. Voorts heeft verzoeker er op gewezen dat hij reeds tijdens zijn inbewaringstelling en het gehoor afstand heeft genomen van de verklaring naar aanleiding van zijn aanhouding bij de politie, waarnaar steeds in het gehoor wordt verwezen, aangezien in de verklaring bijna alle feiten zijn verdraaid. Verzoeker heeft verklaard met een boot via West-Afrika langs Noord-Afrika en Spanje naar Nederland te hebben gereisd. Hij heeft bij de aanhouding zijn naam, op een papier geschreven en aan de politie gegeven.

Verder heeft verzoeker ontkend dat hij eerder in Nederland een verblijfsvergunning heeft aangevraagd. De door verweerder overgelegde stukken zijn niet van hem, aldus verzoeker. Daarnaast heeft verzoeker een beroep gedaan op artikel 3 van het EVRM. In dit verband heeft verzoeker het volgende aangevoerd. Politieke groeperingen dan wel militante

AWB 07/10971
AWB 07/13520

3

groeperingen die zich louter op etnische basis organiseren worden door de Nigeriaanse autoriteiten in de gaten gehouden. Een aantal van deze groeperingen, zoals de Odua Peoples Congress, de Bakassi Boys en de Arewa Peoples Congress, is wegens vermeende geweldplegingen verboden verklaard. Andere groeperingen, zijn, Egbesu Boys en Movement for the Actualisation of the Sovereign State of Biafra en Movement for the Survival of the Ogoni People. Verzoeker behoort tot de Biafra Movement. Verweerder zou volgens verzoeker zelf contact op nemen met deze beweging in Amsterdam. Volgens deze beweging is dat voornamelijk niet gebeurd. Verzoeker vreest voor zijn leven wegens deelname aan een demonstratie van de Biafra Movement gevolgd door arrestatie en ontsnapping uit een politieauto. Hij wordt thans door de politie met zijn foto gezocht, aldus verzoeker.

8. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

9. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.

10. Verweerder heeft zich in de eerste plaats op het standpunt gesteld dat verzoeker geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit en nationaliteit te kunnen vaststellen. Volgens verweerder moet de reden welke is aangevoerd voor het feit dat er geen documenten zijn overgelegd als volstrekt ontoereikend van de hand worden gewezen. Hiertoe heeft verweerder op het volgende gewezen. Verzoeker heeft tijdens het eerste gehoor verklaard dat hij nimmer in het bezit is geweest van een paspoort of enig ander identiteitsdocument. Echter, deze informatie is tegenstrijdig met eerdere verklaringen en met informatie uit het departementale dossier van verzoeker. Verzoeker heeft tijdens zijn verhoren bij de politie naar aanleiding van zijn aanhouding verklaard dat hij zijn paspoort in Nederland heeft verloren. Bovendien zit in het dossier van verzoeker een kopie van zijn paspoort zoals hij deze bij zijn reguliere aanvraag heeft overgelegd. Aan de verklaring van verzoeker tijdens het eerste gehoor dat het niet zijn paspoort is, wordt door verweerder geen geloof gehecht. In dit verband wijst verweerder er op dat verzoeker dusdanige gelijkenis met de foto op het paspoort vertoont dat er van uit mag worden gegaan dat het paspoort van verzoeker is. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn aanvraag om een verblijfsvergunning regulier een tweetal pasfoto's overgelegd, die eveneens dusdanige gelijkenis met verzoeker vertoont dat er geen twijfel over bestaat dat verzoeker degene is op de foto en derhalve degene is die de aanvraag heeft ingediend, aldus verweerder. Verzoeker is derhalve in het bezit geweest van een paspoort en had deze bij zijn asielaanvraag dienen over te leggen. Dat verzoeker dat niet heeft gedaan wordt hem aangerekend, aldus verweerder.

AWB 07/10971
AWB 07/13520

4

Gelet op het vorenstaande is verweerder van mening dat verzoeker niet aannemelijk heeft weten te maken dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren niet aan hem is toe te rekenen.

11. Verweerder heeft er voorts op gewezen dat verzoeker geen enkel formeel dan wel indicatief bewijs heeft overgelegd om zijn reisroute te kunnen onderbouwen. Evenmin is het reisverhaal aannemelijk gemaakt door het afleggen van gedetailleerde en verifieerbare verklaringen. In dit verband heeft verweerder op het volgende gewezen. Verzoeker heeft onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte grensoverschrijdingsdocument noch met enig ander al dan niet indicatief bewijs in de zin van de Dublin Verordening. Het is niet aannemelijk dat verzoeker geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen, noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Verzoeker stelt dat hij vanaf Nigeria naar Nederland is gereisd, van welke reizen in redelijkheid mag worden verondersteld dat deze met documenten te staven zouden zijn. Verweerder wijst er op dat verzoeker ook ten aanzien van zijn reis naar Nederland wisselende verklaringen heeft afgelegd. Tijdens de gehoren bij de politie heeft verzoeker verklaard dat hij met de boot vanaf Noord-Afrika naar Spanje is gevaren en dat hij verder over land naar Nederland is gereisd. Tijdens het eerste gehoor heeft verzoeker daarentegen verklaard dat hij met de boot vanaf Nigeria naar Nederland is gereisd. Verzoeker is tijdens het eerste gehoor geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen en heeft geantwoord dat de politie alles heeft verzonnen en heeft gelogen over wat hij heeft verklaard en dat hij niet heeft verklaard met de boot vanaf Noord-Afrika naar Spanje te zijn gereisd. Aan deze verklaring van verzoeker wordt door verweerder geen geloof gehecht. Niet valt in te zien dat medewerkers van de politie alle verklaringen van verzoeker zelf zouden hebben verzonnen. Daarbij merkt verweerder op dat verzoeker zijn verklaring dat hij met de boot van Nigeria naar Nederland is gereisd niet dusdanig heeft geconcretiseerd dat van de waarheid van deze verklaring uit kan worden gegaan. Hiertoe wijst verweerder er op dat verzoeker niet kan aangeven wat de naam van de boot was, van welk land de boot was, onder welke vlag de boot voer of welke taal aan boord werd gesproken. Evenmin kan verzoeker details verstrekken over of het schip moest laden of lossen, of de kapitein wist dat hij aan boord was, in wat voor soort dozen hij moest verblijven en of er werd gestopt in een haven. Verzoeker heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van documenten die zijn reisverhaal onderbouwen niet aan hem is toe te rekenen, aldus verweerder.

12. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten hem niet kan worden toegerekend. Evenzeer heeft verweerder verzoeker in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat hij geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over de gestelde reisroute. Derhalve is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van verzoeker en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

13. Indien, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, geldt volgens vaste jurisprudentie dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

14. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert nu eiser ook overigens ongeloofwaardige verklaringen heeft

AWB 07/10971
AWB 07/13520

5

afgelegd. Aan dit standpunt heeft verweerder het hierna volgende ten grondslag gelegd. Verzoeker heeft niet geloofwaardig gemaakt dat hij deel heeft genomen aan een demonstratie en dat hij als gevolg daarvan te vrezen heeft voor de Nigeriaanse autoriteiten. In dit verband merkt verweerder op dat uit het departementale dossier van verzoeker is gebleken dat verzoeker in persoon op 19 februari 2004 een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst", heeft ingediend. Gelct hierop, aldus verweerder, verbleef verzoeker ten tijde van zijn gestelde deelname aan een demonstratie in het land van herkomst, in Nederland. Dat verzoeker heeft deelgenomen aan deze demonstratie is derhalve volstrekt ongeloofwaardig. Aan deze en de overige verklaringen uit het rapport van het nader gehoor wordt derhalve geen enkele waarde gehecht, aldus verweerder. Dat verzoeker tijdens het nader gehoor heeft verklaard dat hij nimmer een aanvraag in Nederland heeft ingediend en pas in januari 2005 Nederland is ingereisd, doet aan het vorenstaande naar de mening van verweerder niet af. Niet valt in te zien dat iemand anders met pasfoto's en het paspoort van verzoeker en op naam van verzoeker, een reguliere aanvraag heeft gedaan. Daarnaast is, aldus verweerder, de gelijkenis tussen verzoeker en de foto op het paspoort en de overgelegde pasfoto's dusdanig dat er geen twijfel bestaat dat verzoeker degene was die de aanvraag heeft ingediend. Bovendien komen de personalia van verzoeker zoals hij deze bij zijn asielaanvraag heeft opgegeven overeen met de personalia van de aanvraag regulier. Zowel de naam, als de geboortedatum als de geboorteplaats, komen overeen. Het vorenstaande duidt er eveneens op dat verzoeker degene is die de reguliere aanvraag heeft ingediend. Dat de namen bij de reguliere aanvraag, te weten en onderhavige aanvraag, te weten verschillend zouden zijn en er sprake is van verschillende handtekeningen, leidt naar de mening van verweerder niet tot een ander oordeel. In dit verband merkt verweerder op dat verzoeker bij de onderhavige aanvraag zijn gestelde identiteit op geen enkele wijze middels documenten heeft kunnen staven. Daarnaast heeft verzoeker op 11 november 2006 na aanhouding uitdrukkelijk verklaard dat zijn naam niet is maar moet zijn, zijnde de naam opgegeven bij de reguliere aanvraag en vermeld in het paspoort, aldus verweerder.

15. De omstandigheid dat verzoeker, zoals de gemachtigde heeft gesteld, vanwege activiteiten hier te lande in de negatieve belangstelling van de Nigeriaanse autoriteiten zou staan, acht verweerder evenmin geloofwaardig. Hiertoe heeft verweerder allereerst opgemerkt dat aan deze verklaring van verzoeker geen geloof wordt gehecht vanwege de ongeloofwaardigheid van zijn gestelde problemen in Nigeria. Daarnaast heeft, aldus verweerder, verzoeker niet aangegeven om welke activiteiten het hier gaat en zijn deze activiteiten niet onderbouwd. Dat verzoeker eerst in de zienswijze kenbaar heeft gemaakt dat hij in Nederland activiteiten heeft ontplooid doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid daarvan, aldus verweerder.

16. Marginaal toetsend is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder met het voorgaande - in onderlinge samenhang gezien - voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielaanvraag van verzoeker ongeloofwaardig te achten.

17. Hetgeen in beroep is aangevoerd leidt niet tot een andere conclusie. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

18. Ten aanzien van verzoekers stelling dat hij niet dezelfde persoon is als degene die in 2004, onder vrijwel gelijklopende personalia en in het bezit van een Nigeriaans paspoort, een reguliere verblijfsaanvraag heeft gedaan, heeft verweerder kunnen verwijzen naar de door hem geconstateerde uiterlijke gelijkenis alsmede naar verzoekers na zijn

AWB 07/10971
AWB 07/13520

6

inbewaringstelling afgelegde verklaringen waarin hij aangeeft te heten (dezelfde naam als in het paspoort) en inderdaad te hebben beschikt over een geldig paspoort. Verweerder heeft voorts er op gewezen dat verzoekers reisverhaal anders is dan in zijn latere verklaringen. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoekers stelling dat de politie zijn verklaringen zou hebben verdraaid niet kan worden gevolgd omdat een voldoende, concrete onderbouwing ontbreekt. Hierbij heeft de voorzieningenrechter in aanmerking genomen dat verzoekers verklaringen ten overstaan van de politie, waarnaar verweerder verwijst, zijn vastgelegd in een op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van 11 november 2006.

19. Ten aanzien van de in beroep overgelegde verklaring van Biafra Freedom Movement the Netherlands heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat daaruit niet blijkt door wie deze is opgesteld en dat de inhoud ervan overigens niet tot een ander oordeel leidt, nu daarmee verzoekers relaas niet geloofwaardig is geworden. Uit de verklaring blijkt immers niet dat verzoeker in 2004 in Nigeria was, hetgeen ter zitting door verzoekers gemachtigde ook niet is betwist.

20. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

21. Gezien het voorgaande komt verzoeker niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

22. Het beroep is derhalve ongegrond.

23. Gegeven deze beslissing in de hoofdzaak bestaat geen aanleiding tot het treffen van een voorlopige voorziening. Het verzoek is derhalve kennelijk ongegrond en zal daarom worden afgewezen.

24. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

25. Beslist wordt als volgt.

AWB 07/10971
AWB 07/13520

7

Beslissing

De voorzieningenrechter,

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van mr. D.S. Arjun Sharma als griffier en uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2007.

De griffier is buiten staat
deze uitspraak te ondertekenen.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover betrekking hebbend op de beslissing in de hoofdzaak, hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KONE TOEGANG
De griffier van
de Raad van State
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

24 MEI 2007

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

Aan Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 EC 's-Gravenhage

Per telefax 070-365 13 90

Uw kenmerk: NW zaak
Ons kenmerk:
Rotterdam, 20 juni 2007
Betreft: Appellatie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3733	
B	20 JUN 2007
ZAAKNR.	5277
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Nigeriaanse nationaliteit, geboren op
verblijvende in vreemdelingenbewaring te Soesterberg, te dezer zake domi-
cilia kiesend te Rotterdam aan het Middellandplein 2-A (3021 ER), ten kanto-
re van zijn advocaat en procureur, mr. G. Jairam, die verklaart terzake be-
paaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroep-
schrift.

1. Appellant heeft op 01 februari 2007 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Op die aanvraag is namens de Minister van Justitie op 08 maart 2007 afwijzend beschikt, welke beschikking op 12 maart 2007 aan appellant in persoon is uitgereikt.
2. Appellant heeft bij de rechtbank tegen de beschikking van 08 maart 2007 een beroepschrift ingediend. Het beroep is op 23 mei 2007 ter openbare zitting van de rechtbank te 's-Hertogenbosch behandeld.
3. Bij uitspraak van 23 mei 2007, verzonden op 24 mei 2007, heeft de rechtbank het beroep tegen het besluit tot weigering van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht (produktie 1).
4. Appellant zal in het hierna volgende de grieven formuleren op basis waarvan appellant van oordeel is dat ten onrechte is besloten het beroep ongegrond te verklaren.

ADVOCATENKANTOOR JAIRAM

2

GRIEF I

5. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 12 tot en met 19 van de bestreden uitspraak dat "verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten hem niet kan worden toegerekend. Evenzeer heeft verweerder verzoeker in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat hij geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over de gestelde reisroute", dat het relaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert en dat verweerder voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig te achten.

TOELICHTING:

6. Appellant is van mening dat hij nimmer hier te lande een regulier aanvraag met gebruikmaking van zijn eigen paspoort heeft ingediend. De verklaringen die hij over zijn documenten in het nader gehoor heeft afgelegd dient als juist aangenomen te worden. Hij bestrijdt dat er overeenkomsten zijn tussen hem en de bij aanvraag overgelegde paspoort en de pasfoto's. De uiterlijk kenmerken zijn slechts door een persoon geconstateerd. Noch de rechtbank, noch een derde heeft de uiterlijke gelijkenis kunnen toetsen om een oordeel daarover te kunnen geven. Slechts een constatering door een verhorend ambtenaar dient hierbij als onvoldoende aangemerkt te worden.
- De door eiser overgelegde brief blijkt overigens duidelijk van wie de brief afkomstig is en door wie de brief is opgesteld. Appellant heeft steeds gesteld in 2004 geen aanvraag in Nederland ingediend te hebben en betwist dus dat hij in 2004 in Nederland was.

REDENEN WAAROM

Appellant zich wendt tot u Edelachtbare College met het eerbiedig verzoek:

- de beslissing van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevensittinghoudende te 's-Hertogenbosch, van 23 mei 2007, te vernietigen en opnieuw rechtdoende het beroep alsnog gegrond te verklaren en met vernietiging van de beslissingen van de Minister van Justitie.

namens Appellant

mr. G. J. J. J.

Bepoelendijk gevolmachtigde.